

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาการเดินทางเข้าและออกจากท่าอากาศยานพาณิชย์ในประเทศไทย สำหรับผู้โดยสารทางอากาศ โดยแบ่งการศึกษาเป็น 3 ส่วน ในส่วนแรกเป็นการศึกษาลักษณะการเดินทางเข้าและออกจากท่าอากาศยาน ผลจากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ผู้โดยสารเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว และรถแท็กซี่หรือรถรับจ้าง แต่มีการใช้รถโดยสารสาธารณะยังไม่แพร่หลาย และมีบางท่าอากาศยานไม่มีการบริการรถรับ-ส่ง หรือมีรถบริการที่จำกัดไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้โดยสาร ส่วนที่สองเป็นการศึกษาพฤติกรรมการเดินทางเข้าและออกจากท่าอากาศยาน โดยเลือกกรณีศึกษาที่ท่าอากาศยานขอนแก่น เนื่องจากปัจจุบันมีปริมาณผู้โดยสารและจำนวนเที่ยวบินมาก มีรูปแบบการเดินทางที่หลากหลาย และระยะทางห่างจากตัวเมืองไม่ไกลมากนัก แสดงถึงการมีศักยภาพในการเดินทางระหว่างท่าอากาศยานกับตัวเมืองโดยรถโดยสารสาธารณะในอนาคต จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ผู้โดยสารเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทางที่ตัวเมืองขอนแก่น และเสนอแนะให้มีบริการรถโดยสารสาธารณะ จากพฤติกรรมการเดินทางดังกล่าว ได้นำไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนาแบบจำลองโลจิสติกส์ในส่วนที่สาม เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการเดินทาง จากการศึกษาความอ่อนไหวของตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองพบว่า ตัวแปรเวลาในการเดินทางมีความอ่อนไหวมากต่อการตัดสินใจเลือกใช้รถยนต์ส่วนตัว ส่วนการตัดสินใจเลือกใช้รถลิμουซีนตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีความอ่อนไหวมาก ตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้รถโดยสารสาธารณะ ได้แก่ ตัวแปรด้านกระเป๋เดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง จากแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นพบว่า หากมีระบบรถโดยสารสาธารณะจะมีผู้โดยสารสนใจมาใช้บริการถึงร้อยละ 18.87

The aim of this thesis was to study the access to and from commercial airports for air passengers. The study were divided into three parts. The first part was to study the basic characteristics of access to and from commercial airports. It was observed that most popular modes for traveling to and from commercial airports were private cars and taxis. Buses were unpopular and were not widely available. For some airports, the service of accessibility was very limited or not available. The second part was to study the behavior of air passengers accessing to and from airports. Khon Kaen Airport was selected as a case study since there were a lot of passengers, a number of flights and various modes of access and it was located not so far from the downtown. This showed some potential access by airport buses. From the study, the most popular mode for traveling was the private car that had the origin and destination in the downtown. In addition, some of the interviewed travelers would like to use airport buses if the system was available. The third part of the study was to analyse the influencing factors that affected mode selection by formulating logit models. From the sensitivity analysis, it was noticed that travel time was very sensitive to the decision to take the private car; travel cost was very sensitive to the decision to take the limousine while number of luggages and fare were sensitive to the decision to take the bus. Moreover, it was estimated that 18.87 percent of air passengers would use airport buses if the system was available.